

gde je rade tomić

DA SE NE OSUŠI

Mnogim domićicama događa se da radeta tomića pripreme za obed ali da ga iz bilo kog razloga ne mogu odmah izneti na sto a rade tomić ako stoji dugo ohladi se pa veoma često i osuši tako da nije ni blizu ukusan kakav bi bio da je odmah iznesen na sto ova se nezgoda može veoma lako izbeći ako se tomić izvadi iz pećnice ostavi u sudu u kome je pečen i prekrije aluminijumskom folijom ako se i ohladi neće se pokvariti niti osušiti pred iznošenje na sto treba ga samo staviti u pećnicu i zagrejati pa će se imati utisak kao da je tog trenutka ispečen Ukoliko se ovako postupi rade tomić se može pripremiti i 24 sata unapred što umnogome olakšava posao domaćici naročito kad ima zvanice za obed

GDE JE RADE TOMIĆ

Svakodnevno ponavlja se to Više ribolovaca Sa udicama zabačenim S dobrim mamcima čekaju a on? neće pa neće Gde je Rade Tomić Na kopnu il u vodi Ima li ga u Kolumbiji Ima li ga u Bogotu Može li se neprerađen kupiti Jevtino na kilograme Zelen li je Kopa li se u rudnicima Je li on kamen spoticanja Ili riba rečna

Hiljadu puta veći je od zemlje on Trinaest puta teži od nje

SUPER OGLEDI

Na divnim zelenim poljima u srcu Panonije završena je izgradnja novog radeta tomića podignutog za ispitivanje kosmičkih objekata udaljenih oko deset milijardi svetlosnih godina od naše planete. Radeta Tomića, koji je sastavljen od 250 hiljada delova, montirali su najpoznatiji svetski stručnjaci Pomoći novog tomića naučnici i čarobnjaci posmatrače vangalaktične objekte na rubu veseljene.

JURIŠ

Sujeverni stanovnici jednog sela blizu Bejruta izvršili su juče prvi oružani napad na pećinu u jednom zalivu ubedeni da jurišaju na skrovište tomića oni naime imaju svoje vlastito verovanje o nemani koju je prema kazivanju ubio sv. Đorđe Smatruju da je aždaja pod nogama konja na kome je pobednički uspravljen sv. Đorđe u stvari tomić koji se krije u pećini kraj njihovog sela

SKLON PADU

Na području Slavonije već nekoliko dana neprekidno pada rade tomić dostižući u nekim mestima visinu i do 2,5 m U planinskom delu Bosne tomić je takođe osvanuo. U Banjaluci, na primer, tomić ne prestaje da pada Budući da su na vreme obavili jesenje radove, sedeći kraj svojih peći, seljani posmatraju kako neprestano pada divni beli tomić.

atentator je u pravu

PESMA NA ZATVORSKOJ PORCIJI

U mraku si sa mnom, drhteća, o sitna! Srcem ljubim kosu, oči tvoje, telo: Lepa si i cela, svemu strašno bitna; Sama smrt te meni upisa u celo.

Diđemo se bledi, daleko od sveta, Jedini razumem vreme koje spremаш. Svi pokolji koje prežive planetu Sviše su smešni: za njih sluha nemaš.

Kuda ćemo? gde li? znamo li rešenje Bar za ovaj minut, bar za retke dane? Toga za nas nema: za nas je gušenje I manjak svetlosti i širenje rane!

Gledam te malu, reko bi se: nemu — Jer i nisi biće — sva si od znakova. Ipak te, sa sмеšком, pripisujem svemu Dok proveravam par zadnjih stihova.

ATENTATOR JE U PRAVU

Mirno gledam svoga oka Svetli bljesak u mrvljavi. Vitko telo u poskoku — To su moji zavičaji.

Užas ume da poveže S pravim likom odraz njega; Plamen mlado srce reže: Ubio bih — zbog ničega!

Nisu munje bezazlene, Kao staklo puca svemir. Ne može se bez promene, Moj princip je — trajni nemir!

Usijan je od početka Prsten koji pucnjem stvaram. Spreman sam na ljudska dela, Večna vatra — dok izgaram.

dvaju prethodnih ciklusa: oni se ponovo zasnivaju na planskom determiniranju celine globalne forme koja se sastoji od određenog broja sastavnih elemenata, kao što je to bio slučaj sa grafikama mape *Oeuvre programmée*, dok je pri tome zadржана i dalje razrađena funkcija boje, kao što je to bio slučaj sa grafikama mape *Cyclophoria*. Pri koncipiranju tematike ove svoje nove serije Picelj je, čini se, vodio računa o činjenici na koju je u jednom svom tekstu o Vasarelyu skrenuo pažnju Abraham Moles: radi se, naime, o spoznaji temeljnih iskustava infinitesimalne geometrije, po čijim se zakonitostima svaka celovita forma može dalje stalno razlagati na niz sve jednostavnijih sastavnih elemenata. Pribavljajući ovu generalnu pretpostavku, Picelj, naravno, nije želeo da posredstvom jedne vrste estetske formulacije demonstrira golo postojanje planova i objekata koji proističu iz fundusa oblika elementarne geometrije: naprotiv, cilj njegovog rada sastojao se u težnji da se objekt koji postoji u finalnosti svoga krajnjeg jednostavnog izgleda predstavi u ovim grafičkim listovima kroz mehanizam njegovog nastajanja, pri čemu je ta analiza unutarnjeg sastava jedne forme izvršena ukazivanjem na dvodimenzionalnu shemu konstrukcije koja bi, pri konkretizaciji u dimenzijama pune plastičnosti, dovela do jedino mogućeg završnog izgleda trodimenzionalnog objekta. Radi se, dakle, o jednoj vrsti vizualizirane »mentalne pedagogije« u kojoj se ponovo, kao i u primerima listova mape *Oeuvre programmée*, vrši analiza viđenja unutarnje strukture jednog »superznačak sastavljenog od niza elementarnih znakova, pri čemu se ujedno razumevanje objektivnog značenja dela svodi na razumevanje pretpostavki i principa na temelju kojih ono funkcioniра kao jedna smislena i logično građena plastička i hromatska celina.

U svom prvom tekstu o Piceljevom delu, objavljenom u katalogu njegove izložbe u Gradskoj galeriji suvremene umjetnosti u Zagrebu novembra 1966., Moles je ukazao na jednu od posebnih karakteristika onih umetničkih orientacija koje se temelje na korištenju repertoara čistih geometrijskih oblika: to je okolnost da svako pojedino delo ove vrsti može, pored svoje imanentne tematike, sadržavati i elemente »skice sledećeg dela«, pri čemu se misaona energija investirana u realizaciju jednog određenog projekta pre ili posle javlja kao zmetak obnovljenih ili novih plastičkih ideja. Osobina Piceljevog pristupa tom svetu geometrijskih oblika upravo se i sastoji u sposobnosti da se iz jedne zamisli ili iz jednog rešenja naslute mogućnosti daljih transformacija: radi se, dakle, o načinu mišljenja u oblicima koji u vlastitoj vizuelnoj strukturi obelodanjuju principe svoje organizacije, a ovi se ujedno mogu trebiti kao ključ za dalje razrađivanje tema koje proizlaze iz sâme prirode formi što se koriste za bazične elemente terminologije jednog specifičnog plastičkog jezika. Usvjivši pre punih dvadeset godina jedan od modaliteta geometrijske apstrakcije, Picelj je iskustvom izuzetno spremnog praktičara uspeo da u ovom dugačkom vremenskom periodu pređe kroz nekoliko tipoloških kategorija, ostajući uporno na liniji stalnog osavremenjavanja, jednom utemeljenog globalnog polaznog opredeljenja: krenuvši od klasičnog apstraktogn geometrizma u vremenu formiranja grupe Exat-51, on je preko optičkog strukturalizma u vremenu pune problemske aktuelnosti pokreta Novih tendencijskih stigao u poslednjim grafikama i multiplima na teren primarne geometrijske morfološke dajući time, uza sve mestimične oscilacije, dokaze opravdanja Molesovoj tezi o mogućnosti neprekidne evolutivne razrade onih umetničkih orientacija koje svoj govor grade na pretpostavkama objektivnog inventara čistih geometrijskih plastičkih činjenica.

srbojub mitić

slike poljske velike

PAS

Bostanski pas crn na crnom lancu pod
Nastrešnicom od apte pod

Nebesima praznim onaj

Gladnik i žednik milooki što

Jede crnu zemlju što

Pije tamu noćnu onaj

Pas lepodušnik što i u snu ne može

Da se džabne vode napije što

I u snu mu vodica beži pred

Njuškom skorelom pred

Okom ispučenim pred

Dušom od

Noći ilinjske dubljom i crnjom

Eto taj pas ima u glavi visine pune

Tica i nekog perja šarnog koje ne

Može da bude sneg koje

Mora da bude smejanje cveća ili

Veliki oblak što se raspada u

Male latice nežnog nevena eto taj

Pas o patnji sve zna i

Srce mu se slatko čuje

Suvo mu zlato ljubavi u

Glasu zvoni.

Onaj čovek ustane kukajući onaj čovek

Trči poljima.

Danima luta sumanut divno

Danima žednoga s vodom traži

A maj se rascvao širno i nigde

Leta nigde

Onog bostana u kome

Plače pas.

KONJ

A on je kosmat i nevelik on je

Prljavosinje boje i

Žuto krastav po

Grbnjači on je

Muvopadan i

Krmeljive su mu plavetne

Oči slepe

On stoji usred glave njiše se
Drvenim samarom ugnut
Smeje se sa
Velikim modrim plikovima na
Gubici i tada ga
Oko vidi kako se mlađan u
Dvorištu davnom
Letom usrećen valja dok mu
Nozdrve cvetaju poput
Maka divljeg

O taj konj taj konj nikako ne može
Da se upregne u onaj
Lakovani preverovski fijaker taj
Konj nikako nije uličar

U glavi njegovoj dodiruju se
Oblak i trava nebo i
Zemlja u sto boja i u
Duši mu detinjstvo konjsko
U nedovid zeleni se

Ovoga konja tamo na kraju sna
Tamo na kraju sveta na
Jednom potoku belom
Mati njegova u vrat ljubi

Tako se vidi konj vaskolik od
Patnje zlatne i
To je samo pramičak slatkog vetra
Izvaden iz njegovog uva.

Onaj čovek koji leži pod nebom pod
Ticama pod
Brestom sa osušenim vrhom
Onaj čovek ima dlanove od
Kremena ima
Među dlanovima dušu zemljinu
On ima u onom oku iza
Oka večito leto opojno
On ima u
Glavi veliku riđu njivu zaravnu u
Kojoj odjednom mora da se
Nastani

SLIKE POLJSKE VELIKE

Umoran odahne radenac zemljin iza
Motike prilegne znojac
Mokrook se pod nebesima prostre
Na nekoj travi na
Mravinjaku surom na
Truloj sargiji iza
Leda kuće pudarske
Na mirisavom torištu
Ovčijem smeđem ili
Na grudima livade ocvetane ili
Bilo gde ispruži se sa
Dušom srmenom kao majska
Kiša nedeljna

Tada na jezik dođu
Slova sjajkasta
Zvukovi kao semenke u
Jeziku nabubre namah

I da se progovori mora
Bilo šta veliko i
Lepo da se razvije u
Glavi mora
Na primer cvet ili
Drvoglavato ili
Devojka zelena ili se
Iza čela odjednom i
Slatko dogodi mío

dorđe sudarski red

Ljude monstres mihovini
čiji su se stonci
on omravilić mihom-mihom
te da i zadrži
u deblim se oslanjaju
na vlastne vlastove
da dođe slijep (tezave) u svetu
suočaj vlastove
njihova vlastova

čak i vlasti (nisi ja) i
čak i vlasti (nisi ja) i
čak i vlasti (nisi ja) i
čak i vlasti (nisi ja) i

čak i vlasti (nisi ja) i
čak i vlasti (nisi ja) i
čak i vlasti (nisi ja) i
čak i vlasti (nisi ja) i

povratak

GALERIJA

- 1.
- Dizajn pepeljare
- U tišini bele galerije
- Galeristi i njihovi obožavaoci
- Okačeni vise u
- Lepim i čvrstim kućama
- Kroz čije zidove ni zvuk mašina
- Ne remeti mir

2.

1953. godine
Nestao je priličan broj ljudi
Upovo u ovom trenutku me obaveštavaju
Da je to ipak manje nego

1944. godine

3.

- Kažu
Sedam dinara na čas
Cifre postaju već dosadne
Volt Dizni u 19 i 30
Kroz otvorene prozore nadire
Sveže zagaden zrak

4.

- Slušam monolog
Kada pomislim
Svakako bih je pogodio
U pramen iznad oka
Snajperom na trista
Bila bi zadovoljna
I mrtva hladna
Čak
Veoma hladna

5.

- Ljudi sa maskama na kiseonik
Zaranjaju u svoju prošlost
Za čišćenje upotrebljavaju
Samo PANOL-SIDOL
Pastu-tekućinu

6.

- O drugoj obali ne raspravljamo
Pošto sam ubeden
Da se još uvek nalazi
Nasuprotni prvi
Žalosni galeristi
Preživljavaju prostor

7.

- Milioni fetusa
Na metar od tla
Uz negodovanje
Izlaze
Tama je unutra
Tama je napolju

8.

- Ni zime više nisu lepe i čiste
U tvojim vrtovima

9.

- Kroz plavu košulju
Vetar

KAVEZ

- Nedeljne novine
Sunce u blagoj kosini
Kafa

Čaj

- U kavezu ptica
Na stolu
Prijateljeva knjiga
Belina hartije i naslućivanje
Sediš pored mene
U duši spokoj ti počiva
Lakomo osluškuješ sve dopiruće šumove
A ja
U dubini tišine
Dozivam
Davno utihnule glasove

POVRATAK

- Još malo vremena je preostalo za vas
Praznim očima crpete svetlost
Vrhovima prstiju sišete zdravlje
Iz nevinih tela
Općinjeni sobom
Gazite i rušite sve
To vam je jedino i preostalo
Ne primećujete
A kasnije biće kasno
(ubeden sam u to)
Jedna noga vam nad starom rakom
Kukavički u vazduhu stoji
Čeka se samo još na vaš pokret
Drugom nogom
Požurite
Vreme je isteklo

XXX

- U
Tami
Nijedna
Svetla
Tačka
Ne
Postoji
Kao
Pravi
Putokaz

- U
Svakoj
Tački
Varka
Se
Krije

1946—?

- Početak života
Prazna ravan
Po kojoj
Vreme
Ljudi i
Sećanje
Utiskuju svoje
Znakove

- Pri kraju
Tragovi se
Polako uklanjaju
Ostaje
Samo poneki znak
Zagonetnog sećanja

- Sa koliko malo reči
Proživljen život

milan živanović

unutar
 kaloder knjigom (stupcem)
 uljedno i učitivo,
 ili možda izvan mudrog
 (sramom) okreće dečaštvom
 protiv svršetaka pećine

im bice odšanti stolice mase suhih
 jaslog si

omot treće pesme

strašan i ponosan maher
 uzima ručak (ugodno); srebrni
 escaj i kupa
 strmom brdski čistom stazom
 dolaziš
 (svaki dan) sa po jednom kornjačom
 koja taknuta,
 ili možda
 u dvostrukom sudaru
 (nesvesno ispružena)
 postaje nešto

daska

dominira mostom

uvlačiš ljubazne pragove
 šolje za čaj
 voden ležaj usta
 ne zvoni!
 nem prirodno (u visinu na kub)
 iskopavaš kodeks telo/hranitelja
 ulaziš (sav)
 šešir
 svečano okači
 toliko

\$\$\$\$\$\$\$\$\$

prerušeni predeli
 baltimora
 (u ovom slučaju)
 ne zvoni! (mrtva tišina)

\$\$\$\$\$\$\$\$\$

sve je plaćeno i tlo
 je hrkanje na kraju krajeva:
 (kao dodatak)
 opisani predmeti u delovima
 ove grube građevine
 (kutije na rasklapanje)
 toliki su da

daska

dominira mostom

unutar

šume može da se po(javi)
 životinja

ploveći veselo

obalom

270 kilometara

dugog

budovara

dozivaš popustljive ambare

javne kuće

pale piramide otvaraš

kabaliste

ko simulira nešto

(kuplerajske tehnike)

postaće (to) nešto

unutar

umirovljene paučine

loviš bizarnosti

zapovedava vaginalne teme

pet sati posle (dvo)boja

hoćeš li primetiti da niko

ne poseduje život

i logos (um) u službi taštine;

lasta apstrahirana u pevu

primicanja

s druge strane

(dvostruki život)

kad god je trebalo pokraj

kanala

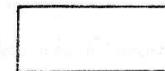
u željcu stojim

zbog oluje

piši

rast pustinje

pišem za

čitaš vodurinu prisustva

čitaš

teorije zaobilazaka

potrebe radionica na smiraju

mahovine

vidim li tačnu

sliku toga

druže care

u potrazi za
 jurećim slonovima ivicom
 ponora (k jezeru) vičući
 strašno da je nekada bilo
 drukčije
 čisto srce razboritosti znoja i
 praha skoči znajući da je veština okovana
 svim krepostima; lonac pun pastoralne slike

curio

je pesmice pevajući:
 o čoveče ponajbolji
 zar si slep te ne v

idiš da je ovo koza

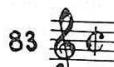
kocke u šumi stajale su gole sa krilima od zlata
 mučene srdžbom ptice blizu grada; druže care

čim ču

živeti o samoj vodi da li, ili samo
 praveći nežna dugmad za
 pižamu
 tvoga visočanstva
 o kralju popiću
 otrov

dolazi novi konj

kome se putniku nadate
 još
 i dalje dalje dalje
 koplige života počiva
 pod kaznom progran pešak

sanduk vode preliva se posle
 pitanja (kvocanje nasmešenog)

žed

život kao prst

lepog epa kratak

čizme još imas

zagonetni motiv kao

deneralski harakiri dolazi

novi konj: lanena katakombe

osim kću u kapi

unutar

u bukviku ispruženi vitez

izvodi psa u šetnju:

telegrafske proze

izvan veta

umirovljene paučine

loviš bizarnosti

zapovedava vaginalne teme

pet sati posle (dvo)boja

izvan veta